Tizenegyedik üzenet

Boáz és Ruth – Krisztus és a gyülekezet előképei

Igeolvasmány: Ruth 1,16-17; 2,1-3. 13-16;
3,9. 12. 15; 4,1-17. 21-22

I. Izrael Józsuétől Ruthig terjedő történelmének kezdetén és végén két Krisztust jelképező, kiemelkedő személy van; ez a két személy Józsué és Boáz, akik egy személy két szempontját jelképezik – Józs 1,1; Ruth 4,21-22:

A. A kezdetén Józsué abban jelképezi Krisztust, hogy Isten választott népét beviszi Isten elrendelt áldásaiba; amint azt Józsué jelképezi, Krisztus bevitt minket a jó földre, birtokba vette számunkra a földet, és kiosztotta számunkra a földet örökségünkként az élvezetünkre; Krisztus elnyerte számunkra a jó földet, és végső soron Ő a jó föld számunkra, hogy élvezzük.

B. A végén pedig Boáz a férjünkként jelképezi Krisztust a megelégedésünkre.

II. Ruth könyvében Boáz a következő szempontokban jelképezi Krisztust:

A. Vagyonát tekintve gazdag és bőkezűen adakozó emberként (2,1 [Kecskeméthy]. 14-16; 3,15) Boáz Krisztust jelképezi, akinek az isteni gazdagsága kikutathatatlan, és aki Isten szűkölködő népéről az Ő bőséges ellátmányával gondoskodik (Ef 3,8; Lk 10,33-35; Fil 1,19).

B. Mint az a rokon (Ruth 2,3; 3,9. 12), aki a Mahlon birtokához való elvesztett jogot megváltotta, és Mahlon özvegyét, Ruthot, a feleségévé tette a szükséges örökösök létrehozásáért (4,9-10. 13), Boáz Krisztust jelképezi, aki megváltotta a gyülekezetet, és a hozzáillő párjává tette a gyülekezetet az Ő növekedéséért (Ef 5,23-32; Jn 3,29-30).

C. Ruth könyve szerint Boáz megváltotta Ruthot, és megváltotta az ő elsőszülöttségi jogát; így Boáz Krisztus nevezetes ősévé lett – 4,1-17. 21-22; Mt 1,5-6:

1. Testvérként és Boázként törődnünk kellene mások Krisztushoz való elsőszülöttségi jogával, nem pedig csak a sajátunkéval; más szóval, ne csak a saját Krisztus-élvezetünkkel törődjünk, hanem mások Krisztus-élvezetével is – Ef 3,2; 1Pt 4,10-11; Mt 24,45-47.
2. Tételezzük fel, hogy néhány drága szent a gyülekezeti életben olyanná vált, mint Ruth, azaz elvesztették az elsőszülöttségi joguk élvezetét, a Krisztus-élvezetüket; a gyülekezeti életben szükségünk van számos Boázra, hogy ezeket a drága szenteket visszahozzák Krisztus élvezetébe.

Tizenegyedik üzenet (folytatás)

3. Ruth könyve elmondja nekünk, hogy volt még egy rokon, aki még Boáznál is közelebb volt Ruthhoz, de az a férfi önző volt; csak a saját elsőszülöttségi jogával törődött:
   a. Bizonyos testvéreknek törődniük kellene azokkal, akik szegény „Ruthokhoz" hasonlóak a gyülekezeti életben, de ők Krisztus szellemi élvezetében önzőek – Ezék 34,2-23.
   b. Valaki, aki egy valódi Boáz és gazdag a Krisztus-élvezetben, meg fogja fizetni az árat, hogy az ilyen szenteket bevigye Krisztus teljes élvezetébe; azáltal, hogy másokat ilyen módon pásztorol, még több Krisztus-élvezete lesz, övé lesz a legnagyobb Krisztus-élvezet; nap mint nap törődnünk kellene mások Krisztus-élvezetével – Péld 11,25; Csel 20,35; 1Pt 5,1-4.

D. Azok, akik Boázhoz hasonlóvá válnak, oszlopok a gyülekezeti életben (a templomban lévő oszlopok egyikének neve „Boáz" volt – 1Kir 7,21); a Szentírásban az oszlop egy jel, egy bizonyság Isten építéséről, ami átformálódás által valósul meg a Test életének gyakorlása közben – 1Móz 28,22a; 1Kir 7,15-22; Gal 2,9; 1Tim 3,15; Jel 3,12; Róm 12,2; Ef 4,11-12:
   1. Azok, akik oszlopok a gyülekezeti életben, állandóan Isten ítélete (réz) alatt állnak: felismerik, hogy ők hústestben élő emberek, halálon és temetésen kívül semmire sem érdemesek – Zsolt 51,5; 2Móz 4,1-9; Róm 7,18; Mt 3,16-17:
      a. Meg kell ítélnünk magunkat, semminek és egyedül megfeszítésre alkalmasnak; amik csak vagyunk, Isten kegyelme által vagyunk azok, és nem mi vagyunk azok, akik munkálkodunk, hanem Isten kegyelme – 1Kor 15,10; Gal 2,20; 1Pt 5,5-7.
      b. A hívők között jelenlévő szakadás és gyümölcstelenség oka egyaránt, hogy nincs réz, semmi sincs Isten ítéletéből; hanem büszkeség, önmagasztalás, önfelmentés, önigazolás, önjóváhagyás, önbocsánat, önigazságosság, mások kárhoztatása és mások igazgatása van jelen a pásztorolásuk és a megkeresésük helyett – Mt 16,24; Lk 9,54-55.
      c. Amikor szeretjük az Urat, és rézemberként megtapasztaljuk Őt (Ezék 40,3), akkor Ő a rendkívüli szeretetünkké, korlátlan béketűrésünkké, példátlan hűségünkké, abszolút alázatunkká, lehető legnagyobb tisztaságunkká, legfelsőbb szentségünkké és igazságosságunkká, valamint a fényességünkké és egyenességünkké fog válni – Fil 4,5-8.
   2. A templomban lévő oszlopok oszlopfőin [Károli: gömbjein] „recés mívű hálók [mint egy rácsozat], láncmívű zsinórok voltak";

ezek azokat a bonyolult és zűrzavaros helyzeteket jelképezik, amelyekben azok élnek és hordozzák a felelősséget, akik oszlopok Isten épületében – 1Kir 7,17; 2Kor 1,12; 4,7-8.

3. Az oszlopfők tetején liliomok és gránátalmák voltak – 1Kir 7,18-20:
   a. A liliomok az Istenben való hit életét jelképezik, olyan életet, amelyben azáltal élünk, ami Isten a mi számunkra, nem pedig azáltal, amik vagyunk; a réz azt jelenti, „nem én", a liliom jelentése pedig „hanem Krisztus" – Én 2,1-2; Mt 6,28. 30; 2Kor 5,4; Gal 2,20.
   b. Az oszlopfők zsinórjain lévő gránátalmák Krisztusnak mint életnek a teljességét, a bőségét és szépségét, és a kifejeződését jelképezik – Fil 1,19-21a; Ef 1,22-23; 3,19.
   c. A háló keresztező és a lánc korlátozó hatása által tiszta, egyszerű életet tudunk élni, amelyben bízunk Istenben, hogy kifejezzük Krisztus isteni életének gazdagságát Isten épületéért életben.

III. Ebben a fényes és aromatikus történetben Ruth a következő módokon jelképezi a gyülekezetet:

A. Ruth – Ádámban lévő asszony Isten teremtésében és moábita (bűnös) az ember bukásában, és így az óemberré lett ezzel a két szemponttal – a gyülekezetet jelképezi, az ő megmentése előtt, mint „az óemberünk"-kel azonos az Isten teremtésében lévő embereket és az ember bukásában lévő bűnösöket – Róm 6,6.

B. Ruth – a halott férje özvegye, megváltást nyert Boáz által, aki a halott férje adósságát kiegyenlítette a halott férje birtokához való elvesztett jog helyreállításáért (Ruth 4,9-10) – a gyülekezetet jelképezi az ő óemberével mint a megfeszített férjével (Róm 7,4a; 6,6), akit Krisztus megváltott, aki eltávolította az ő óembere bűnét (Jn 1,29) az ő bukott, Isten által teremtett természeti embere elvesztett jogának helyreállításáért (1Móz 1,26; Ésa 54,5).

C. Ruth – miután Boáz megváltotta, Boáz új feleségévé lett (Ruth 4,13) – a gyülekezetet jelképezi: miután megmentést nyert, a gyülekezet természeti emberének az újjászületése által (Jn 3,6b), Krisztus hozzáillő párjává lett (29a. vers; Róm 7,4).

D. Ruth – azt választotta, hogy követi Naómit Izrael földjére (Ruth 1,16-17), és egyesült Boázzal – a pogány bűnösöket jelképezi, akik Krisztushoz csatolódnak (2Kor 1,21 [angol ford.]), hogy részt vegyenek Isten ígéretének örökségéből (Ef 3,6).

IV. Boáz (aki Krisztust jelképezi az új Férjünkként) és Ruth (aki a gyülekezetet jelképezi az ő óemberével mint megfeszített férjé-

Tizenegyedik üzenet (folytatás)

vel) képéről Pál szól a Róma 7,1-6 igeszakaszban:

A. Isten teremtésében az ember eredeti pozíciója egy feleség pozíciója volt; az Ésaiás 54,5 [Kecskeméthy] azt mondja, hogy Isten, az Alkotónk, nem más, mint a Férjünk; Isten feleségeként Őtőle kell függnünk, és a Fejünknek kell tekintenünk Őt.

B. Amikor az ember elbukott, egy másik pozíciót vett fel, az óember (maga a lényünk, amit Isten teremtett, de a bűn által bukottá lett) önhitt pozícióját vette fel; az Isten által teremtett ember egy feleség volt, de a bukott ember függetlenné lett Istentől, és saját magát a fejjé mint a férjjé tette.

C. Mivel az óemberünk, aki a régi férj volt, megfeszíttetett Krisztussal (Róm 6,6), felszabadultunk az ő törvénye alól (7,2-4), és az új Férjé, Krisztusé, mint az Örökké Élőé vagyunk.

D. Hívőkként két státuszunk van:
   1. A régi státuszunk mint a bukott óember, aki elhagyta az eredeti, Istentől függő feleségpozíciót, és felvette az Istentől független, önhitt férj és fej pozícióját.
   2. Az új státuszunk mint az újjászületett új ember, miután visszakerültünk az eredeti és helyénvaló pozíciónkba Isten valódi feleségeként (Ésa 54,5; 2Kor 11,2-3) – Őtőle függünk, és a Fejünknek tekintjük Őt.

E. Nincs meg többé a régi férjstátuszunk, mert megfeszíttettünk (Gal 2,20; Róm 6,6); most csak a helyénvaló feleség új státuszával rendelkezünk, amelyben Krisztust a Férjünknek tekintjük, és többé nem kéne az óember szerint élnünk (nem szabadna többé az óemberünket a férjünknek tekintenünk).

F. A Róma 7,4-ben Pál egy temetést és egy esküvőt kapcsol össze; egyrészt eltemettettünk; másrészt megházasodtunk; azért tétettünk halottá a régi státuszunk szerint, hogy összeházasodhassunk egy másikkal az új státuszunk szerint; az új státuszunk szerint Azzal házasodunk össze, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek.

G. Az óemberünk, a régi férjünk, Krisztussal megfeszíttetett, hogy „máséi [legyünk]: azé, aki a halálból feltámasztatott, hogy gyümölcsöt teremjünk Istennek” (4. vers); ez a házasodás azt mutatja, hogy az új státuszunkban feleségként személyünkben, nevünkben, életünkben és létezésünkben organikus egyesülésünk van Krisztussal az Ő feltámadásában.

H. Az újjászületett új emberként és Krisztus feleségeként minden, amik vagyunk és amit teszünk, most már Istenhez kötődik, és Istent az életünk gyümölcseként, túlcsordulásaként világra hozzuk; ez ellentétben áll gyümölcsöt teremni a halálra (5. vers), amit előzőleg

az óemberként, a régi férjként hoztunk világra.

I. Most már a feltámadt Krisztussal mint a szellemünkben lévő megelevenítő Szellemmel kapcsolódtunk össze; ez a Szellemnek a mi szellemünkkel (Róm 8,16) való összekapcsolódása egy szellemmé (1Kor 6,17):
   1. Az egész lényünknek ehhez az összekapcsolt szellemhez kell fordulnia és rá kell összpontosítania – Róm 8,6b.
   2. Élnünk és járnunk is kell eszerint az összekapcsolt szellem szerint – 4. vers.
   3. Amikor tehát ebben az összekapcsolt szellemben élünk, ki tudjuk élni Krisztus Testét, hogy Krisztus testületi kifejeződésévé lehessünk a Háromegy Isten dicsőségéért – Ef 1,23; 3,21; 1Kor 10,31; 1Pt 4,11; Jel 21,10-11.

© 2021 Living Stream Ministry